

A „KELET” előfizetési díja:

Vidékre postán vagy helyben házhoz hordva	
Egész évre	16 fr.
Félévre	8 „
Negyedévre	4 „
Egy hóra helyben	1 fr. 50 kr.
Egyes szám ára	7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepek kivételével.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői szállítás:

Főút 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ÉRTÉKESEB CÍKKEK DIJAZTATNAK.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

A kongresszus.

(Sr.) Maga az a tény, hogy a kongresszus létre jött, eltekintve a munkája sikerére való kedvező kilátásoktól, fényesen bizonyítja Andrassy politikájának igazságát. Megkímélte a monarchiát egy nagy háború vagy két évi fegyverben állás óriási költségeitől és még is ugyanazt az eredményt érte el, melyet a legnagyobb erőfeszítéssel el lehetett volna érni, harcai téren is, de melynél többet ez úton sem érhetünk volna el. Mert Oroszországgal szemben nem lehet politikánk célja sem terület-foglalás, sem irtóháború, mert mindkettő csak eredménytelen áldozatokat okozott volna nekünk; Törökországgal szemben sem mehetett sympathiánk odáig, hogy a reform szükségét eltagadjuk és kétségbe ne vonjuk a török kormány önkényes, autohton képességét erre; érdekünk pedig csak odáig terjedt ki e tekintetben, hogy Oroszországnak ne nyerjen sem közvetett, sem közvetlen befolyást Törökország további területi és hatalmi viszonyainak alakulására; mert ez esetben, anti-russe befolyásokat, tényezőket lehet érvényesíteni, még a kisebb államok fejlesztésével is, különösen Görögország és Románia segédelmével; és ez esetben az érdekünkben álló jó szomszédságot a tekintetben lehet biztosítani, a feltartóztatlan társadalmi és nemzeti mozgalmakkal szemben is keleten, hogy sem nemzetközi, sem hatalmi állásunk, befolyásunk, rontva nem lesz. És a szigorú érdek-politika ezen túl nem megy; bármit mondjon a sympathia vagy antipathia.

És ez most ép úgy biztosítva van, mintha egy győzelmes hadjáratot végeztünk volna be és Kelet háborgó népeivel szemben állanánk, hogy helyzetük reformatorai vagy elnyomói legyünk. Mert Oroszország vitva ugyan a győzelmes harcot, de azért mégis ő volt kénytelen megjelenni Európa ítélőszéke előtt; hogy foglaltsát ép úgy alárendelje ítéletének, mint Kelet reformját, mely iránt állítólag önvetlen nagy tervekkel indult meg, de a helyett, hogy felszabadító léptei nyomán az új fejlődés és alakulás kezdődött volna, pusztulás és viszály-keletkezett ugyanazon fajok közt, melyek egyesítését és emancipációját hirdető. Ugy, hogy a kongresszus eszméjének szükségét, feladatának elkerülhetlenségét három tényező idézte elő és ezek, közt egyik bizonyára azon tény volt, hogy Oroszország reform tervei merőben kivehetetlennek bizonyultak közönséges ethnografiai viszonyoknál fogva is, eltekintve attól, hogy a san-stefanoi béke okvetlenül úgy megzavarta a nemzetközi viszonyokat, hogy a szer-

ződéses hatalmakat, provokálta és ez volt a kongresszus kikerülhetetlenségének második oka. Mig a harmadik: Oroszországnak folyton romló anyagi, nemzetközi helyzete volt, mely, úgy látszik, szintén meg volt Andrassy gróf számításai között.

Egy szóval sem mondjuk azt, hogy Andrassy politikájának egész súlyát a kongresszus sikerére fektető; tehát annak meg-híusulásával, bukott, segélyforrásaiban, céljaiban meghíusult az ő politikája is. Sőt, a kedvező előjelek dacára sem számítunk annyira a kongresszus sikerére, hogy ennek létre-jöttével Andrassyt teljesen igazolva és minden tőle várható próbától, feladattól felmentve látnók. Nem, a kongresszus nem lehet az ő célja, csak egyik eszköze, hadd kísértessék meg Európa segédelmével, egyfelől: a keleti kérdés megoldása, másfelől (ezzel kapcsolatban) Oroszországnak, saját hatalmi körébe való vissza-szorítása. A jelek erre kedvezők, egyfelől azért, mert egész Európa egyetért a békés megol-dás szükségében, Oroszországnak túlerjeszkedés-nek meg nem engedhetésében, csak ennek fokozatai, a annak eszközei képezhetik a kongresszus vitás kérdéseit és ezeknek okvetle-nül alárendeltebb állást kell elfoglalniuk, hogy sem magát a célt, melyben a hatalmak egyet-értenek, kockáztassák. Másfelől: kedvező a kongresszus sikerére már az a körülmény, hogy Oroszország Anglia és monarchiák részéről oly keményen sarokba szorított, Európa rész-éről oly hidegen fogadtatott, hogy kényszeri-ve érzi magát meghódolni Európa akaratá-nak és megjelenni a kongresszuson. Ez mutatja, hogy az eszme, melyet Andrassy pendített meg, egészes volt, hogy számításai nem csaltak, hogy a 2 év alatti látszólagos jassi-vítás nem volt hiábavaló, hogy érdekeink fel-áldozva, nemzetközi befolyásunk gyengítve nem voltak. Erről tesz tanubizonyosságot a kongresszus!

— A főrendiház szombeti ülésében elfo-gadta a vámszövetségi és vámtarifá-javaslátokat, továbbá a bankstátutumra vonatkozó képviselőhá-zi módosításokat, s átvette a képviselőházi jegyző-től a budget-törvényt, melyet az állandó hárm-as bizottság hétfőn tárgyal.

— Szerbiai ügy működik az occupált te-rületen, mintha a congressus már megszavazta volna neki. Milán fejedelemnek egy ukáza, jelen-tik legújában az angol lapoknak, az „új szerb tartományok” kormányzatát szervezi, az annektált területet hat tartományra osztván, a. m. Nis,

temben volt, s féltem, hogy mr. Wesley is úgy fog majd tenni, mert a báró ur nem is gondolná, mily borzasztó emberek ezek az angolok, külön-ösen ha még fuvalának is. Vasfakainak semmik hozzájuk képest. Tehát segíteni kelle a dolgon. Mrs Durhamot az utóbbi időben gyakran láttam írás-sal foglalkozni, s egyszer kérdezvén is tőle, mit ír annyit? azt felelte, hogy: naplót. Erről eszem-be jutott, hogy mr. Wesleynek nagy örömet okoz-nék, ha ezt a naplót bármi rövid időre is meg-szereshetném számára, mert azt tudtam már a regényekből, hogy az ily naplókban meg van mind az, mit az ember ily esetekben tudni óhaj-t.

Igy aztán egy napon, midőn Durham-ék el-menek hazulról, felmentem az asszony szobájába — éppen ez a szoba volt, báró ur — és való-ban! a napló, melyet Mrs Durham elfeledett volt elzárni, itt feküdt éppen ezen asztalon ni! oly igaz ez, mint hogy hiszem a kegyes szűz Máriát. A könyvvel kezembem, ismét leasettem a lépos-kón, s vártam mr. Wesley-t, ki, azt hittem, a szokottnál hamarabb fog ma haza jöni. De már egészen beesteledett és ő nem jött, s már épen ismét vissza akartam vinni a könyvet helyére, midőn egyszerre érkeztek meg mind a három, mr. és Mrs Durham és mr. Wesley. Már most aztán igen késő volt, mert a mint a báró ur em-lékeztetik elbeszélésemre, azon este én vitte fel kar-jain mr. Wesley Mrs Durham-ot szobájába; más-nap reggel Durhamék elutaztak, s pár nappal az után mr. Wesley is, és én mind e-sok felhalmo-zódó eset miatt annyira magamon kívül voltam, hogy a szerencsétlen könyvre nem is gondoltam többé, s azután is eszembe sem jutott mindaddig, míg nem láttam, hogy a báró ur is hasonló fájd-almas helyzetben van, és hogy a báró ur teljes-leg meggyőződék a felől, hogy igazán becsültem-aszony, vagyok, ime átadom a szekrénykötés; mely-ben a bekötött napló el volt helyezve.

Adlie, Pirot, Kurtumje, Leszkovaz és Vanya. A 6 provincia 21 alprefecturára és 120 községre oszlik. A nyugati határon való területet azonnal be-kebelezik Szerbiába. — Kár lesz aetni azzal a be-kebelezéssel.

A berlini congressus.

A congressusról tartá hírek érkeznek. A diplomaták ülést nem tartattak, hanem egy-mással konferáltak, hogy aztán a zöld asztalnál gyorsabban menjenek a tárgyalások. Sokat beszél-nek az Andrassy gróf és Suvalov közti ma-gánértekezletekről, melyek egy bécsi lap az Ig-na-tiev által Bécsben fölvetett kérdések megbeszélésének folytatásaként tüntet föl.

A signatárius hatalmak képviselői valóságos ostromnak vannak kitéve az apró-cseprő keleti ál-lamocskák megbízottjai által, kik mindnyájan zse-bökben egy-egy memorandummal a congressusra bebocsátatásukat kéri és várják.

Legtöbb chance-a van a bebocsátásra G ö-rögországnak. Románia actái, mint hirlik, igen rosszul állnak. Egyik hatalom sem látszik hajlandónak Oroszországgal hajbakapni akarni — Bessarabiáért. Görögországot protegjá Anglia: Szerbiát és Montenegrót pedig Oroszország.

A má tartandó congressusi ülésnek pro-grammja a P. L. berlini sürgönye szerint követ-kezik:

Tanácskozás az ügyrend fölött, a san-stefa-nói szerződés revisióját illetőleg; formális hatá-rozathozatal a szerződés szabad és közös tárgya-lásának következményeiről; a felszólalások sor-ozatának megállapítása; a szavazások és határo-zathozatalok horderejének megállapítása. Mindezen részletek megállapítása után veendi csak kezde-tét az általános vita, melyet hihetőség S uvalov gróf fog megnyitni egy hosszú beszéddel, mely-ben indokolandja és magyarázni fogja a san-stefa-nói szerződést.

Andrassy grófnak Gorcsakoff herczeg-gel és Suvaloff gróffal folytatott értekezéseiről a N. W. Thl. — állítólag, megbízható forrásból — úgy értesül, hogy e beszélgetések nagyobbára Antivari kérdése körül forogtak, melyre nézve már csaknem meg is van az egység Oroszország és Ausztria-Magyarország közt. — Közlök továbbá, hogy Lord Beaconsfield már megpendítette Görögország megnagyobbításának kérdését. A nagyhatalmak képviselői, Oroszországot sem véve ki, elvben állítólag elismerték már e nagyobbitás czelszerűségét. A congressus dolga lesz határo-zni, hogy Hellasz csak a száraz földön nyerjen-e nagyobbitást, vagy pedig szigetet is kapjon, eset-leg Krétát. A mi a görög képviselők bebocsátá-tását illeti, a congressus tagjai állítólag abban

E szavaknál madame Smitz előbúta, ter-jedelmes zsebéből, a kis ébonya szekrénykét, s le-tette az asztalra, s meg ezeket a cseccbecskéket, melyek a könyvvel együtt voltak benne, s me-lyekre nem költőszőznék! tiz tállért sem, ha zá-logba akarnak tenni nálam; itt másik zsebébe nyult a madame, s pár darab egyszerű ékszert tett le a láda tetejére; és már oly tiszta a lel-kiismeretem, mint egy ma született gyermeké.

Ha magas erkölcsiségének tudata ható-té a madame, oly megrázkodtatólag, vagy feliga-tott idegeinek akart csak egy kis enyhületet sze-rezni, elég hogy elkezdett keservesen sirni és egyik kezével szeméit fedve el, másikkal égfél-mutatva, mintegy tragikái hősnő, midőn az öt-ödik felvonás végén mérget ivott, haladott ki siet-ve az ajtón.

Tizenhatodik fejezet.

És mindez — semmiért!

Azt hiszem, mindene vagyok neki, hogy minden vágya bennem összpontosul. És nem úgy volt, s ha nem voltam az, akkor az egész egy füres farsangi bohózat volt, melyben az ellenség helyett a barátot szurják le, és így a bohójáték-nak borzasztó vége lesz. Ugyan miért halt meg hát Durham Frank? nem volt miért meghaljon, köztünk én voltam a felesleges, ki sajnálatlanul, megsiratatlanul, bátran kiköltözhett volna; ez árnyék világából. Istenem, istenem, hova fejlődött ez a dolog! akartam-e én mást, mint hogy őt bol-dognak lássam?

Nem nyugodtan áldottam volna-e fel bol-dogsága verőfényénél? nem szerettem volna-e őt úgy, miként a világ szereti a napfényt? a miként eddig is, mióta csak eszmélni tudok, szerettem mindazt a mi szép; és jó? Esztelen, hiú; esztelen bolond én, ki magát nélkülözhetlennel gondolta, mintha ő volna a megváltó valamennyi néhez bá-jokban a földön!

egyeztek meg, hogy legközelebb, mindenesetre még a görög kérdés szobakertülése előtt, határo-zni fognak e fölött.

A „Wiener Abendpost” egy pétervári levele szerint ott azt kívánják, hogy egy nemzetközi bi-zottságot nevezzen ki a congressus, mely gyá-m-ság alá venné az ozmán birodalmat. A czár különös kívánságára az orosz képviselők, ha nem is magán a congressuson, de mégis a con-gressus alkalmával meg fogják pendíteni azt, a mit a Journal de St. Pétersbourg ajánlott, hogy közös intézkedések történjenek a socialisták ellen.

Berlin, jun. 15. A lengyel emigratio kül-döttéi a congressusra emlékiratot hoznak az orosz-or-szági lengyelek helyzetéről, kérvén, hogy ezt a congressuson legalább úgy beszéljék meg, mint Cavour ez 1856-iki párisi szerződésen szóba hozta az olasz kérdést. — Bismarck herczeg a congres-sus tagjainak legközelebb szintén diszabédet ad.

Bécs, jun. 15. A Politische Correspondenz berlini távirata constátálja az eddigi értekezések békélyen természetét Andrassy és Suvaloff közt, melyek azonban, a dolog lényegét illetőleg, az el-lenkező hírek dacára sem eredményeztek többet a közöledés megkezdésénél. A Globe jelentésének egy része hiteles ugyan, de az is igaz, hogy az angol-orosz megállapodások sem haladtak előbbre, mint az osztrák-orosz egyetértés. Románia és Szer-bia törekvései, hogy a congressusba juthassanak, egyelőre reménytelenek; ezt mindenesetre meg kellene előznie függetlenségük formális elismeré-sének; ellenben Görögország bebocsátása ellen a hatalmak többsége, úgy látszik, semmi elvi el-lenvetést nem tesz, ámbár e tekintetben is toro-gnak fenn formális akadályok. Románia kilátásai Bessarabiát illetőleg semmi esetre sem kedvezők; alig kétséges, hogy Románia odaadja Bessarabiát cserébe Dobrudzáért, ha ez utóbbit fölajánlják neki. Lord Beaconsfield hír szerint csak a jövő héten jelenik meg meg az üléseken, és azután haza utazik.

Páris, junius 15. Perzsia azt kívánja, hogy a congressusba bocsássák; mert a congressusnak oly kérdéseket kell tárgyalnia, melyek Perzsia ér-dekeit érintik. A loudoni perzsa követ tegnap Pá-risból Berlinbe utazott, hogy ott támogassa a per-za nagyvezér kívánságát, a ki már írásban fordult erre vonatkozólag Bismarckhoz, Gorcsakoffhoz, Andrassyhoz és Salisburyhez. Salisbury emléke-zeti azon ígéretekre, melyeket semlegessége esetére kapott Perzsia.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház junius 14-iki ülésében elsőnek bemutatá gróf Lónyay meghívóját az aka-

De hát vajon kevésbé vétkes-e ő? Nem táplálta-e esztelenségetem készakarva? Nem ea-ját szájból hallottam-e, hogy engem szeret? kit esalt meg akkor, magát vagy engemet? vagy mindkettőnk? csak büszkeségének áldozott-e fel? csak azért tette, hogy büszkesége elégtételt nyer-jen az által, hogy egyszer már ő is szabad akarat-ja szerint ajándékozhatta el kegyét? Szegény, szé-gény né! mily nagyon kelle neked szenvedni, míg nemes szived ennyire tévútra jutott; világoselméd így elhomályosult! Férjed iránti hála érzeted, ne-hézes teherként nyomta lelkedet! mennyire kínzó kell, hogy legyen most lelkednek a hálátlanság érzete!

A háláérzet ostorcsapásokként kintzott, a hálátalanság skorpioncsípéseként fog égetni!

És vajon még is! Nem atyád vétkéért bü-nődöl-e te is, mint annyian mások? Vajlon, ha egy atya: hű karjaira támaszkodhattál volna, ak-kor is karjaiba vetetted volna magad a büszkeség ördögének, mely vesztetted okozta volna?

Nem egyedül! Örökségképpen szállott-e reád e büszkeség szerencsétlen anyádrol? és viszont reá nézve más volt-e büszkesége, mint ellenszer, a kétség-beesés mérges fullánkja ellen? Szegény anyá! sze-gény gyermek! És e szent ereklyék sem tudtak segí-ti rajtad? e vékony arany karika, melyet az elhíde-gült, szeretett kéről vontál le, a kéről, melyet annyiszor csókolált forró szeretettel? az arany lánc, melyet a szegény nő talán még halála es-téjén is a külvárosi léhá közönség mulattatására felékesítette magát? e kis medaillon, melyalka-masint éppen az ő képét zárja magába—Szentis-ten mi ez!

Swen a kép megpillantásánál egész testében úgy ésszerűndült, mintha villám csapott volna le-mellette. Nem hitt szemének; valamely gonosz szellemnek kellene pokoli játékat űzni vele; és még is még is! nem volt másként; ez email-

Hirdetési díjak

Hatszor hasábozott garmond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppell Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eck-haus den Wollzeile 36.) Hassenstein et Volger (Wallfisch-gasse 10.) Bud. Mosse Publicistische Bureau Budapeston. Hassenstein és Vogler hirdetés közv. irodája. Weiss Mór hirdetések felvételi irod. Bécsben Wollzeile 18. és Budapest Szervitátor 6. sz.

Nyiltéri czikkek

garmond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

démia ünnepélyes közgyűlésére, Pannier előadó pedig betérjesztő az igazságügyi bizottság jelentését a rendőri büntető-javaslat tárgyában. Ez-után tárgyalás alá vétetett a

költségvetési törvényjavaslat.

Ordódy előadó előfodásra ajánlja azt.

B. Bánhi dy Béla előadja, hogy az ellen-zék az appropriacio kérdését mindig bizalmi kér-désnek tekinté. Szóls megtagadja a bizalmat a kormánytól főleg azért, mert a kormány köz-gazdasági politikáját az országra nézve káros-nak tartja. Ennélfogva a tvjavaslatot nem fo-gadja el.

Gebbel előadja, hogy a kormány politiká-ja semmi tekintettel nem volt a nemzet érdekeire, nem szakított az eddigi költségés gazdálkodási rendszerrel, nem létesítette az elődázhatlanul szük-séges reformokat, s a nemzetségek irányában is folyton önkényes és sértő eljárást taustított. A kormány közegeinek önkényes eljárása ellen nincs semmi orvoslát, a legjogosabb panaszok is figyel-men kívül hagyhatnak. A mi a közszabadság te-kintetében is 1875 óta hazánkban történik, nem annyira annak megszilárdítását, mint inkább an-nak megingatását czéllozza. Szóls ezek folytán nem lehetvén a kormány iránt bizalommal, nem fogadja el a tvjavaslatot.

Grányi a bizalom hiányán kívül azért nem fogadja el a törvényjavaslatot, mert elvi állás-pontjával ellenkező tételek is foglaltatnak benne, s mert e költségvetés elviselhetlen terheket ró a nemzetre.

B. Kaas Ivor Tisza miniszterelnök iránt nem viseltethetik bizalommal, s nem szavazza meg neki a budgetet.

Széll miniszter elvileg nem tartja helyes-nek azt, hogy az appropriacio bizalmi kérdésé té-tesse, de az eddigi szokás folytán jogosultnak tekinti azt. A miket szóls a budgetre vonatkozólag szükségesnek tartott elmondani, elmondta a bud-getvita alatt, s most nem bocsátkozik ismétléske-be. Annak, hogy a hiány most nagyobb, mint eredetileg tervezve volt, oka a ház által utólag megszavazott összegekben, a deficit fedezésére szük-séges kölcsön kamatainak felvételében, s abban rejlik, hogy a pénzügyi vámköböl, szeszadóból stb. várható jövedelmi többlet nem volt felvehető. Ka-asnak válasza szóls, hogy az állami kiadásokat nem lehet adóteherként repartíálni holdakra, s o-saládokra, mert e kiadások jelentékeny része—a mi p. bányászati kiadás, vagy dohánybevéltásra ada-tik ki—az adó terhet képezi az egyeseknek. Azon felfogás is téves, hogy Magyarországon csak a föld ad jövedelmet. A budget szerint is sok milli-óra megy azon állami jövedelem, e melyet nem a föld ad ki, s a mely nem repartíálható a földre.

ra festett szép kép, mely egy jó külsejű férfit á-brázolt, kinek szépségét a vad szenvedélyek s al-jas kicsapongások sem voltak képesek tönkre tén-juni, atyának jól talált arczképe volt.

Kün ez alatt sötétedni kezdett; a szobában már egészen sötét volt, és még mindig ott állt Swen, karszékeben kezére támaszkodt fölvel, mo-zdulatlanul, mint egy álomlátó. Végre felemelke-dett székeéről, halk léptekkel kiment a melléksz-o-bába, felöltözött, a nélkül, hogy jó formán tudná mit tesz, azután visszatért ismét a másik szobába, betette a könyvet s az ékszeréket a szekrénykébe, és csendesen, mint egy aljányór, s a nélkül hogy a madame Smitz „Jézus Mária, szent József!” fel-kiáltására, s a kapus kérdéseire: „El akar-e menni hazulról a báró ur? nyugt voltne, ment egyenesen ki az utcáján, a folyó partjához vezető utcán végig s ott a villához vezető utra térve.

Tizenhetedik fejezet.

A villa kapuja előtt két szekér állt: egy zárt kocsis, s egy pakkszekér, melyre már több lá-da volt felrakva. A folyosón emberekkel találko-zott Swen, kik még több uti csomagokat hoztak ki. Feltárlt ajtókon keresztül félig kiüritett szo-bákba pillantott be; a cselédség körül senkit sem látott, csak a szalonba vezető előszobában talál-kozott végre az öreg angol legényével, ki nagy tá-s-kával kezében akkor lépett ki a szalon ajtaján, s a mint Swent megpillantotta, gyorsan behuzta maga után az ajlót. Egyszersmind egész magas-ságában kiigyeenezedett, s a betolakodóra, félig ijedt, félig ellenséges pillantást vetett. Az öreg ember mr. Durhamhoz nagy ragaszkodással volt; e perczben különös gondolatok járhattak agyában.

— Szeretném asszonyával beszélni, szóls Swen.

(Folyt. köv.)

A „KELET” TÁRCZÁJA.

TIZENKETTÖDIK ÓRÁBAN.

ELBESZÉLÉS.

Irta:

SPEERHAGEN RIGYES.

Tizenötödik fejezet.

(31-ik folytatás.)

Egészen elvesztettem beszédem fonálát. Igen! azt akartam mondani, hogy szívesen elnéztem, hogy Mrs Durhamnak udvaroljanak a fiatal em-berek, s különösen ez a mr. Wesley, ki akkoriban hasonlóan írt lakott, és minden nap vagy kiko-csizott, vagy nagy sétákat tett vele. Azt mond-batom a báró urnak, hogy ez a mr. Wesley egész bolond volt, csupa merő szerelemből, úgy, hogy az embernek szíve megérett rajta, ha csak látta is, éppen mint — nem akárom sérteni báró u- — de —

— Tovább, tovább! Hisz ennek a mr. Wes-leynek semmi köze a dologgal.

— De igen, még éppen nagyon sok! Mert mr. Wesley mindennap, csak azzal kinezott foly-tonoson, hogy ha ő tudhatná, ha vajlon mr. Dur-ham viszont szereti-e őt. Fejét is oda adná éret-te, ha csak egy szót megtudhatna e felől, s mit tudom én még minő istenkáromló dolgokat mon-dott nekem. Már mest a mr. Sorry esete, ki a nr. 5-ben meglátte magát, még friss emlékeze-

